

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/10/2022
Identifikačné číslo spisu:	9520100070
Dátum vydania rozhodnutia:	21.09.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:9520100070.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci proti obžalovanému H. J. a spol. pre pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona na verejnom zasadnutí konanom 21. septembra 2023 v Bratislave o odvolaní prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku samosudkyne Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 25. marca 2022, sp. zn. PK-2T/12/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa zamietá.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „súd prvého stupňa“), sp. zn. PK-2T/12/2020, z 25. marca 2022 boli obžalovaní H. J. a Ing. S. M. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku („Tr. por.“) oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/2 Gv 98/16/1000-63 z 9. apríla 2020 pre pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Trestného zákona („Tr. zák.“), ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

v rámci organizovanej skupiny pod vedením H. J., J. Y. a A. T., od mesiaca január 2012 do 25.01.2014 na území SR, predovšetkým v Nitrianskom a Bratislavskom kraji, založili a pôsobili ako členovia organizovanej skupiny, ktorej cieľom bolo páchanie ekonomickej trestnej činnosti krátením dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), a to uvádzaním nepravdivých údajov o zdaniteľných plneniach v daňových priznaniach na DPH v úmysle získať neoprávnene daňovú výhodu pri nadobudnutí tovaru z iného členského štátu podľa § 11 a 11a zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“) a jeho predaja následným odberateľom na území SR, pre ktorý účel založili a previedli na seba a iné osoby obchodné podiely, navzájom si vystavovali splnomocnenia za účelom vykonávania oprávnení štatutárnych orgánov obchodných spoločností a vykonali iné opatrenia tak, aby mohli v obchodných spoločnostiach:

- T.-J. O. s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, Y. XX, U.,
- R. Y. s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, X. XX, U.,
- B. O. s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, E. X. XXXX/XX, X.,
- Y.-Y. s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, P. XX/XX, X., v mene ktorej vystupoval ako konateľ obvinený W.Š. X.,

- H. U. s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, N. D. X, U.,

priamo alebo vydávaním príkazov riadiť, ovplyvňovať a kontrolovať vystavovanie a prijatie faktúr a ďalších dokladov, vykonávanie bezhotovostných bankových prevodov, hotovostných výberov, podávanie daňových priznaní, pričom v podaných daňových priznaniach spoločnosti T.-J. O., R. Y., B. O., Y.-Y. a H. U. účelovo (fiktívne) deklarovali nadobudnutie tovaru (najmä kryštálového cukru, ale aj ďalších potravinárskych komodít) v tuzemsku a tak znížili základ dane neoprávneným odpočítaním dane podľa § 49 zákona o DPH, a tým dosiahli len malú vlastnú daňovú povinnosť alebo daňové priznanie na DPH nepodali vôbec, hoci tento tovar bol reálne nadobudnutý intrakomunitárne z iných členských štátov EÚ, čo však v daňových priznaniach úmyselne neuviedli, a to konkrétne od podnikateľských subjektov:

- G. P. Q. X., N., U. G. E., J. E. XX G., IČ EÚ dodávateľa I.,
- H. M. W. - Y. P. I., N., XXXX E., F. XXX/X/X, IČ EÚ I.,
- Z. R. s.r.o., Č. N., R. X - T., R. XXXX/X, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- O. A. X. Kft., J., E., M. Ú. XX, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- N. R., R., H., G. N. XX, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXXXXX,
- O. W. s.r.o., Č. N., U. R. XXX/X, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- F. U. - P. s.r.o., Č. N., U., F. XX, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- U. A. X. P. s.r.o., Č. N., R. X - X., J. Y. XXX/X, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- M. J., Č. N., U. - O. Q. T., Q. T. XXX/XX, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXXXXX,
- H. W., s.r.o., Č. N., J., Y. XXX, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- C-Y. X., J., W., Y. I. X.X, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- N. P. s.r.o., Č. N., W., T. XXX/X, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- W. X. X., J., U., U. I. XX/B, IČ EÚ dodávateľa V. Y. s.r.o., Č. N., R. X, Y. J., Y. Q. XXX/XX, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- U. W. & S. Y. z o.o., R., H., G. N. XX, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXXXXX,
- O. P. Y., N., Y. E., Y. S. č. X/BXXX/C/XX, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- „D. XXXX“ J. X. X., J., D., G. I. XX, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- G. O. J., J., Q., Z., IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXX,
- U. S. X. E., Q., J., J. Y. XX, IČ EÚ dodávateľa XXXXXXXXXXXX,
- Z. W., s.r.o., Č. N., R. - R., X. XXX/XX a ďalších,

a tento tovar ďalej dodávali s DPH predovšetkým do tuzemských spoločností:

- L. s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, X. X/B, F., v mene ktorej vystupoval ako konateľ obvinený Ing. S. M.,
- F. s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, Š. X, X., v mene ktorej vystupoval ako konateľ obvinený X. R. a
- J. W. s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, D. O. X, Q. M., v mene ktorej vystupoval ako konateľ obvinený J. Y.,

a následne tento tovar ďalej dodávali a fakturovali ďalším podnikateľským subjektom na území SR s DPH, pričom delba určených úloh a charakteristika činností jednotlivých členov organizovanej skupiny spočívala najmä v tom, že

H. J. (skutky 1. - 19. uvedené v napadnutom rozhodnutí) organizoval a riadil trestnú činnosť tejto organizovanej skupiny, priamo riadil a koordinoval nižšie postaveného člena skupiny J. Y., ďalej tiež zabezpečoval a nižšie postaveným členom organizovanej skupiny určoval zahraničných dodávateľov ako aj odberateľov kryštálového cukru a iných potravinárskych komodít,

J. Y. (skutky 1. - 19. uvedené v napadnutom rozhodnutí) v rámci intrakomunitárnych nadobudnutí a dodaní tovaru zabezpečoval zahraničných dodávateľov ako aj odberateľov, riadil a koordinoval X. R. - konateľa spoločnosti F., ďalej zabezpečoval pre spoločnosť L. prepravné doklady na tovar a ako konateľ spoločnosti J. W. so spoločnosťou L., F. realizoval obchodnú činnosť v úmysle znepriehľadniť tok tovaru, faktúr a finančných prostriedkov, taktiež zabezpečoval odberateľov na území SR, ktorí uskutočňovali vývoz tovaru do iných členských štátov EÚ určených H. J., v neposlednom rade

usmerňoval A. T. ohľadom vystavovania účtovných dokladov a realizácie hotovostných výberov, pričom hotovosť prijímal a ďalej prerozdeľoval,

A. T. (skutky 1. - 19. uvedené v napadnutom rozhodnutí) ako konateľ spoločností T.-J. O., B. O. a R. Y., v daňových priznaniach na dani z pridanej hodnoty úmyselne neuvádzal nadobudnutie tovaru z iného členského štátu, pričom v mene týchto spoločností v rámci daňových priznaní uplatnil odpočítanie DPH z fiktívnych tuzemských obchodov, riadil a koordinoval ich nových konateľov (Y. F. a H. J.), ďalej prostredníctvom obv. W. X. ovládal spol. Y.-Y., a prostredníctvom D. X. ovládal aj spol. H. U., pričom obom naposledy menovaným osobne alebo cez ďalšie osoby predkladal na podpis zmluvy, faktúry, daňové priznania ako aj ďalšie účtovné doklady, zabezpečoval podávanie daňových priznaní týchto spoločností, taktiež zabezpečoval hotovostné výbery v bankách podľa požiadaviek J. Y.,

Ing. S. M. (skutky 15. - 19. uvedené v napadnutom rozhodnutí) aktívne sa zapájal do predmetného obchodného (fakturačného) reťazca prostredníctvom spoločnosti L., ako jej konateľ, pričom tovar nadobúdal aj od spol. Y.-Y. a H. U. (za sumu minimálne 9.668.870,51 eur), pričom ďalej zabezpečoval ďalších odberateľov na takto nadobudnutý tovar (najmä kryštálový cukor), ktorým následne dohodol ďalšieho odberateľa, spravidla zo zahraničia, koordinoval a riadil obv. W. X., v neposlednom rade sa aktívne zapájal do prebiehajúcich daňových kontrol, ktorých priebeh komunikoval s ďalšími osobami, a v rámci ktorých zabezpečoval aj potrebné doklady (faktúry, CMR), najmä od spol. Y.-Y., aby tak zakryl páchanú trestnú činnosť,

W. X. (skutky 15. - 19. uvedené v napadnutom rozhodnutí) plnil pokyny A. T. a Ing. S. M., vedome a dobrovoľne vystupoval ako tzv. „biely kôň“ - konateľ spoločnosti Y.-Y., ktorá za príslušné zdaňovacie obdobia v daňových priznaniach na DPH úmyselne neuvádzala nadobudnutie tovaru z iného členského štátu EÚ, za čo dostával finančnú odmenu najmä od A. T., pričom jeho činnosť spočívala najmä v podpisovaní účtovných dokladov a realizácii hotovostných výberov podľa pokynov ostatných obvinených, a v neposlednom rade úmyselne uvádzal nepravdivé údaje pred správcom dane, v rámci realizovanej daňovej kontroly,

X. R. (skutky 1. - 14. uvedené v napadnutom rozhodnutí) sa aktívne zapájal do predmetného obchodného (fakturačného) reťazca prostredníctvom spoločnosti F., v ktorej pôsobil ako konateľ, ktorá nakupovala tovar od spoločností T.-J. O., B. O., H. U. a Y.-Y. (za sumu minimálne 15.659.956,65 eur) a tento tovar najmä podľa pokynov J. Y. ďalej dodával (predával) vopred určeným odberateľom, ktorých za týmto účelom aj oslovoval,

čím týmto konaním obvinený H. J. v skutkoch 1. - 19. skrátil DPH v celkovej výške 9.979.904,45 eur a obvinený Ing. S. M. skrátil DPH v skutkoch 15. - 19. v celkovej výške 2.182.955,39 eur,

pretože nebolo dokázané, skutok spáchali obžalovaní H. J. a Ing. S. M..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátorka“) odvolanie.

V písomnom odôvodnení uviedla, že súd nevyhodnotil získané dôkazy komplexne, pretože celkové okolnosti prípadu v rozpore s pravidlom hodnotenia dôkazov obsiahnutým v § 2 ods. 12 Tr. por. nezhodnotil v ich vzájomných súvislostiach. Na rozdiel od obžaloby mal súd za preukázané, že inkriminovanú činnosť zosnoval, riadil a profitoval z nej obžalovaný J. Y., ktorý riadil i obžalovaných X. a R. a zadával úlohy aj ďalším osobám, pričom prisvedčil tomu, že nemožno jednoznačne spochybniť argument obžaloby (správne malo byť uvedené obhajoby), že prenesením tejto zodpovednosti na H. J. vo svojej výpovedi, sa obžalovaný Y. snažil zľahčiť svoju vinu, avšak toto je všeobecné tvrdenie, ktoré by potom mohlo byť použité v akomkoľvek prípade, ak niekto označí iného za organizátora hocíkakej skupinovej trestnej činnosti, ak sa na nej aj sám podieľal. Súd v tejto úvahe poukazuje na výpovede svedkýň G. X., J. X.Š. a Mgr. X. T., ktoré v podstate zhodne vypovedali o tom, že pokyny v rámci ich pracovného pomeru im prioritne zadával J. Y., avšak v tomto smere už súd nezohľadňoval fakty, že sa obžalovaný J. zúčastňoval stretnutí u Y., aj za prítomnosti konateľa spoločnosti Q. S. A. Ltd. E. Q., či

Y. (ako uviedla svedkyňa J. X.), podieľal sa na zabezpečení dopravy a v prípade nejakej nepredvídanej udalosti („ak nebolo voľné auto“ - svedkyňa G. X.) sa obracali na neho alebo ak potrebovali veci okolo špedície, tak vždy volali J. (svedkyňa X. T.). Navyše svedkyňa G. X. jednoznačne potvrdila, že obžalovaný J. bol „len“ špeditérom a zabezpečovateľom dopravy, ale aj obchodníkom. Prokurátorka je tiež názoru, že súd nesprávne vyhodnotil výpoveď svedka E. O., ktorý mal vypovedať o tom, že ohľadom nákupu cukru jeho spoločnosťou F. jednal výlučne s obžalovaným J., ktorý ho za týmto účelom aj sám (iniciatívne) vyhľadal, ako fakt, že nie každá obchodná aktivita predmetných obchodných aktivít vykazovala znaky protiprávneho konania a spoločnosť F. nie je v žiadnom skutku obžaloby spomínaná ako zapojená do samotného krátenia dane. Fakt, že obžalovaný J. nepodával daňové priznania za spoločnosti uvedené v obžalobe neznamena, a to hlavne pri daňovom karuselovom podvode spáchanom organizovanou skupinou, že nemal s danou trestnou činnosťou nič spoločné. Prokurátorka opätovne poukázala na oboznamované prepisy ITP, z ktorých je zrejme, že obžalovaný J. sa hlavne pri zabezpečovaní určitých daňových dokladov a prepravných dokladov ohľadom preprav vykonaných v minulosti v danej veci angažoval nad rámec špeditárskej, či prepravnej činnosti. Z vykonaného dokazovania nemožno logicky vyvodit' žiadny iný dôvod ako predmetnú trestnú činnosť, pre ktorú by komunikoval obžalovaný Ing. M. s obžalovaným J. ohľadom spoločnosti Y.-Y. s. r. o., ani to prečo by J. zabezpečoval pre M. CMR doklad, či M. mal pre J. pripraviť vyhlásenie za siedmy mesiac, pričom J.Á. mal zase zabezpečiť ich podpísanie. Z hovorov taktiež vyplýva, že J. mal zabezpečiť doklad od nejakého maďarského subjektu. Z jedného hovoru je tiež zrejme, že J. informuje M. o nejakých dokladoch, že ich má, že mu ich na chvíľu zapožičali a čo M. potrebuje. J. v rámci jedného hovoru taktiež uvádza, že „tu by stálo za to vytvorit' čestné vyhlásenie, ale s dátumom niekde v ôsmom mesiaci.“ M. na túto požiadavku reagoval tak, že od maďarského subjektu to stačí naskenovať, a že to spracuje. J. v rámci hovoru taktiež M. uviedol, že vie zabezpečiť u maďarského subjektu doklad, že veci majú na finančnej správe, a že túto zápisnicu videl. Rovnako J. zaslal M. SMS, v ktorej mu uviedol, aby zhľadal dokument s dátumom skorším ako 22.07.2014. Hlavný podiel obžalovaného J. v žalovanej trestnej veci spočíval vo vymyslení daného mechanizmu, následnej koordinácii ostatných obžalovaných a iných osôb, ako aj v organizácii prepravy daného tovaru a jeho špedície a v neposlednom rade v zabezpečení a vyhľadávaní konkrétnych odberateľov, bez ktorých by celý mechanizmus nemal finančný zmysel. H. J. vystupoval v mene spoločností z konca reťazca pri zabezpečovaní koncových odberateľov daných komodít. Vzhľadom na to, že nešlo o nedostatkový tovar, ktorý by sa vyznačoval okamžitou odbytovosťou, po jeho objavení sa na trhu, je logické predpokladať, že osoba z konca daného reťazca po nájdení koncových odberateľov zadá osobe zo začiatku reťazca požiadavku na zabezpečenie daného množstva tovaru, ktorého prepravu si navyše aj sama zabezpečí, takže aj v tomto smere vykonané dôkazy usvedčujú z riadenia a organizovania tejto daňovej podvodnej činnosti obžalovaného J., hoci bol obžalovaný Y.Á. pre svojich dodávateľov „viac na očiach.“ Zohľadniac vyššie uvedené skutočnosti a ani obžalovaným J. nespochybňovaný fakt, že sa podieľal na zabezpečení prepravy, vybavení špedície a k tomu prislúchajúcich dokladov k danému tovaru, z čoho vyplývala jeho vedomosť o skutočnom pôvode tovaru, považuje prokurátorka vinu obžalovaného J. za preukázanú v celom rozsahu obžaloby. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že J. Y. a Ing. S. M. mal riadiť a inštruovať práve H. J., ktorý organizoval činnosť tejto skupiny a v rámci týchto obchodov zabezpečoval zahraničných dodávateľov a odberateľov a rozhodoval o delbe zisku.

Vo vzťahu k obžalovanému Ing. M. v prvom rade uviedla, že ním ovládaná spoločnosť L., s.r.o. bola typickým nárazníkom v predmetnom obchodnom (fakturačnom) reťazci. Nemožno súhlasiť s názorom súdu, že z vykonaného dokazovania nevyplývala žiadna skutočnosť o tom, že by bol obžalovaný Ing. M. aspoň uzročený s tým, že je prostredníctvom svojej spoločnosti L. súčasťou daňového podvodného reťazca, pričom mal skôr za to, že tento v podstate nepoznal svojich dodávateľov. Z vykonaného dokazovania najmä výsluchov svedkov R. Š., G. W., Mgr. J. X. a H. W. je zrejme, že obžalovaný Ing. M. oslovoval ďalších podnikateľov na odber cukru od jeho spoločnosti L.. Svedok W. R. dokonca vypovedal, že obžalovaný M. mu zabezpečil aj zahraničného odberateľa, ktorý nakúpi cukor od jeho (teda R.) firmy D., s.r.o. Ďalšou významnou skutočnosťou je fakt, že Ing. M. pracoval najprv u obžalovaného Y. v spoločnosti J. W., pričom následne mu Y. posunul spoločnosť L., v ktorej predtým pôsobila G. X., taktiež zamestnankyňa Y.. Z uvedeného je zrejme, že Y. a Ing. M. svoje podnikateľské aktivity spoločne koordinovali. Svedok Mgr. J. X. potvrdil, že jeho firmy využívali prepravcu -

spoločnosť H. (Y.), ktorú mu odporučil Ing. M.. Navyše dispozičné právo k bankovému účtu spoločnosti L., s.r.o. mal Ing. M. a osoba blízka jednému z organizátorov - J. Y., G. X.. Tieto skutočnosti spolu s faktom, že táto spoločnosť bola bez reálneho majetku a zamestnancov, nakupovala tovar vo veľkých množstvách, pričom nedisponovala žiadnou logistikou a ani v jednom prípade nevykonala, ani nezaplatila za prepravu deklarovaného tovaru, teda jej zapojenie do obchodného reťazca nemalo žiadne reálne ekonomické opodstatnenie, je v podstate usvedčujúcim dôkazom zapojenia obžalovaného Ing. M. do predmetnej trestnej činnosti. Obžalovaný Ing. S. M. má vysokoškolské vzdelanie a dvadsaťročné skúsenosti na postoch obchodného manažéra, takže ťažko možno uveriť jeho obhajobným tvrdeniam, že nebol aspoň uzročený s dôvodom, prečo jeho spoločnosť nakupuje a predáva tovar za jednu z najvýhodnejších cien na trhu. Navyše je zrejmé, že podnikateľské aktivity spoločnosti obžalovaného Ing. M. boli takmer výlučne obmedzené na okruh spoločností, v mene ktorých vystupovali, alebo ktoré ovládali ostatné spoluobvinené osoby, teda žiadnu reálnu podnikateľskú činnosť de facto nevykonával. Prokurátorka tiež nesúhlasí, že na skutočnosť ohľadom ovplyvňovania daňovej kontroly na Daňovom úrade W., pobočka R. obžalovaným Ing. M. nemožno prihliadať z dôvodu ohraničenia skutku dňom 27.01.2014. Takáto úvaha by bola namieste v tom prípade, keby bol Ing. M. obžalovaný z tohto konania, avšak v tomto smere na túto skutočnosť prokuratúra poukazovala vzhľadom na preukázanie jeho vedomosti o potrebe takéhoto konania vo vzťahu k daňovým orgánom a tým pádom aj z toho vyplývajúcej vedomosti o samotnom podvodnom reťazci. Táto skutočnosť je ešte výraznejšia vo vzťahu k tomu, že zabezpečil dodatočne po začatí daňovej kontroly v spoločnosti Y.-Y., s.r.o., ku ktorej nemal žiadny oficiálny vzťah, vypracovanie účtovníctva za rok 2013 svojou účtovníčkou M. W.. Na takéto jeho konanie neexistuje iné logické vysvetlenie, okrem toho, že bol zapojený do predmetnej daňovej trestnej činnosti a týmto konaním sa to snažil zakryť. Uvedené konštatovanie podporuje aj znalecké dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že vo výpočtovej technike zaistenej u Ing. M. bolo identifikované veľké množstvo účtovných dokladov vzťahujúcich sa k spoločnosti Y.-Y., hoci nešlo o dokumenty, ktoré by sa súčasne týkali aj spoločnosti L.. Prokurátorka poukázala aj na zabezpečené ITP, z ktorých vyplýva, že konanie M., X. a T. bolo koordinované, a to pokiaľ išlo o vystupovanie pred správcom dane. Rovnako je zrejmé, že obžalovaný Ing. M. viac-menej inštruoval W. X. ohľadom týchto postupov. Z tejto komunikácie je ďalej zrejmé, že obžalovaný Ing. M. de facto zabezpečoval pre obžalovaného W. X. doklady k spoločnosti Y.-Y., s.r.o., ktorej bol konateľom. Uvedené potvrdzuje záver, že X. pôsobil v spoločnosti len formálne a reálne nemal prístup k účtovným dokladom. Z ďalších hovorov je zrejmé, že obžalovaný Ing. M. v podstate rieši obchodné záležitosti v mene spoločnosti Y.-Y., s.r.o. s R.. Rovnako M. zabezpečuje pre R. aj vybavenie dožiadaní zahraničných odberateľov. Na strane druhej W. R. obžalovaného M. telefonicky informuje o priebehu daňovej kontroly v spoločnosti D., s.r.o. Ďalej podľa názoru prokurátorky sa súd nedostatočne vysporiadal s tým, prečo nezohľadnil v rámci dokazovania tvrdenia spoluobžalovaného Y. vo vzťahu k obžalovanému M., pričom poukázala na skutočnosť, že hoci sa obžalovaný Y. k žalovanej trestnej činnosti v plnom rozsahu priznal, zo strany prokuratúry mu z toho dôvodu neboli poskytnuté žiadne úľavy či výhody a bol mu súdom uložený (zatiaľ neprávoplatný) nepodmienečný trest odňatia slobody. Prvostupňový súd sa pri vynesení predmetného rozsudku nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pri jednostrannom vyhodnotení doteraz vykonaných dôkazov v prospech obžalovaných a v rozpore s pravidlami hodnotenia dôkazov obsiahnutých v § 2 ods. 12 Tr. por., dospel k nesprávnemu záveru o oslobodení obžalovaných H. J. a Ing. S. M. spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., hoci vykonané dôkazy v dostatočnej miere preukazujú vinu obžalovaných.

Z vyššie uvedených dôvodov sa podaným odvolaním prokurátorka domáhala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátorky sa vyjadrili obžalovaný Ing. S. M. prostredníctvom obhajkyne Dr.jur. M. J. O. písomným podaním doručeným špecializovanému trestnému súdu 18. júla 2022 a obžalovaný H. J. prostredníctvom obhajcu Dr.jur. A. J. písomným podaním doručeným špecializovanému trestnému súdu 16. augusta 2022, v ktorých navrhli, aby najvyšší súd odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný Ing. S. M. vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že z výpovede odsúdeného W. X., svedkov G. X., Mgr. X. T. (rod. X.), W. R., R. Š., Ing. J. X., H. W., G. W. vyplýva, že obžalovaný Ing. S. M. v rámci spoločnej obchodnej činnosti im predával reálne existujúci tovar v cenách a množstvách dohodnutých medzi dodávateľom a odberateľom. Svedok W. R. predložil rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR z 18.7.2016 (č. X. XXXX-XXXX zv. X), ktorým sa zrušilo rozhodnutie Daňového úradu Trenčín zo dňa 30.3.2016. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že konateľ spoločnosti L., s.r.o. Ing. M. potvrdil obchody, vystavenie sporných faktúr, nakládku tovaru, kontrolu tovaru G. X. a Ing. U., na faktúrach boli uvedené ŠPZ kamiónov a bola poskytnutá fotodokumentácia z nakládky. Správca dane preveril skutočnosti uvedené vo faktúrach a dožiadaním zistil, že nakládka tovaru sa uskutočnila v priestoroch P.-R. R., s.r.o., ktoré má spoločnosť L., s.r.o. prenajaté na základe Zmluvy č. XX/XXXX o nájme skladu. Odvoz tovaru zo skladu si zabezpečil D., s.r.o. prostredníctvom špedičnej spoločnosti H., s.r.o. Odvolací orgán vyslovil záver, že správca dane nedostatočne zistil skutkový stav a uznal dôvodnosť námietok platiteľa v odvolaní s poukazom na to, že správca dane nezval do úvahy dôkazy v prospech platiteľa, z dôkazov nevyplýva, že či ide o neexistenciu tovaru v celom reťazci spoločností, alebo či ide o vytvorenie umelého obchodného reťazca, do ktorého na začiatku vstúpila spoločnosť Y.-Y., s.r.o., ktorá z predmetného dodania tovaru daň do štátneho rozpočtu neodviedla. Svedkyňa G. X. vo viacerých výpovediach potvrdila, že počas konateľstva Ing. L. M. v spoločnosti L., s.r.o. ako zamestnanec spoločnosti vybavovala príjem tovaru, jeho nakládku a vykládku. Konatelia spoločností X. s.r.o., R. s.r.o., D. s.r.o., F., s.r.o., W.M., s.r.o. jednoznačne uviedli, že spoločnosť L., s.r.o. na základe uzatvorených zmlúv s jej konateľom tovar reálne dodala, následne dodaný vyfakturovala. Platby boli realizované vždy bezhotovostným prevodom na účet obchodnej spoločnosti L., s.r.o. Z uvedeného dôvodu nedošlo k zneužitiu práva, pretože sa nejednalo o fiktívne obchody s neexistujúcim tovarom. Jednalo sa o reálny obchod, s riadne dodaným tovarom, a to kryštálovým cukrom a slnečnicovým olejom, ktorý tovar neraz aj fotili.

Spoločnosť L. s.r.o. kupovala a predávala tovar výlučne slovenským právny subjektom. Obchodným partnerom spoločnosti L. s.r.o. nebolo vopred určené, komu majú tovar ďalej predávať a za akú cenu. Túto skutočnosť potvrdili aj konatelia dotknutých obchodných spoločností počas prípravného a súdneho konania. Mgr. J. X. konateľ spoločností X., s.r.o. a R., s.r.o. (výsluch zo dňa 15.7.2015) dokonca potvrdil aj to, že konateľa spoločnosti Y. P. spoznal sprostredkované cez pána R., ktorý sa zaoberal s agrokomoditami. Asi tretinu cukru z celkového objemu dodali tejto spoločnosti. Dodávky cukru z celkového objemu pre Q. S. A. boli do 10%. Odberateľov vyhľadali sami, nikto ich neurčoval. Cukor nekupovali výlučne od spoločnosti L. s.r.o. H. W. konateľ spoločnosti F. s.r.o. uviedol, že obchodnú spoločnosť Q. S. A. spoznal cez pána X.Á. a nie prostredníctvom obžalovaného Ing. S. M., po ukončení spolupráce s menovanou spoločnosťou ešte obchodoval s L. s.r.o. a obžalovaný Ing. M. mu poslal aj fotodokumentáciu o naložení tovaru, teda tovar reálne existoval. Z obsahu výsluchu svedka Mgr. X. X. zo dňa 23.7.2015 je tiež zrejmé, že spoločnosť V. nakupovala tovar od spoločnosti D., X., bolo ich viac. E. Q. si týchto dodávateľov zabezpečoval sám, ona bola pri ich rokovaní ako tlmočníčka. Súd nezaznamenával žiaden priamy dôkaz o tom, že obžalovaný Ing. M. vedel o nepriznaní dane z pridanej hodnoty zo strany spoločnosti Y.-Y., s.r.o., čo malo za následok nevyplatenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty odberateľovi spoločnosti D., s.r.o. V tejto súvislosti poukazujem na výpoveď už odsúdeného J. Y. z prípravného konania zo dňa 24.9.2015, v ktorom na otázku vyjadrovateľa od koho a kedy sa dozvedel obžalovaný Ing. M. to, že Y.-Y. vo svojich daňových priznaniach nepriznáva nadobudnutie tovaru zo zahraničia odpovedal tak, že to bolo v roku 2014, keď prebiehali daňové kontroly. Teda spoznal a vedel o celom tomto systéme fungovania až v roku 2014. V roku 2014 obchodná spoločnosť L., s.r.o. nevykonávala kúpu a predaj cukru a nebola so spoločnosťou Y.-Y., s.r.o. v žiadnom obchodnom vzťahu. Okrem J. Y. žiaden svedok, ako ani odsúdený nevypovedal tak, že obžalovaný Ing. M. mal vedomosť o tom, že Y.-Y., s.r.o. zámerne neuvádza nadobudnutie tovaru zo zahraničia vo svojich daňových priznaniach. Tvrdenie Y. o tom, že obžalovaný Ing. M. mal vedomosť o tom, že Y. a J. berú peniaze z týchto obchodov bolo vyvrátené výpoveďou Y., ktorý sa vyjadril tak, že J. na týchto obchodoch neparticipoval. Zostalo takéto tvrdenie Y. sporným, navyše nepodporeným žiadnymi ďalšími vykonanými dôkazmi. Z obsahu výsluchov odsúdeného W. X. vyplýva, že ho riadil a koordinoval J. W. a od augusta roku 2013 obžalovaný A.P. T., ktorí mu nosili faktúry na podpis a zároveň mu dávali aj peniaze. J. W. mu dával peniaze za podpis faktúr približne

trikrát do mesiaca. Spolupráca s obžalovaným A.Š. T. pokračovala až do marca roku 2014, keď bol s ním na daňovom úrade v Komárne, inštruoval ho, ako má vypovedať pred úradom o obchodných partneroch, o tom, čím obchoduje, kde má prenajaté sklady, koľko tovaru sa zmestí na kamión, akým spôsobom jeho podnikanie beží. Keď bolo potrebné vybrať peniaze z účtu Y.-Y., odsúdený W. X. to robil vždy na pokyn J. W. a neskôr na pokyn A. a N. T., ktorým vybraté peniaze odovzdal. Podotýkam, že J. W., ako ani N. T. nie sú obvinení v predmetnej trestnej veci vedenej pod sp. zn. PK-2T/12/2020. V roku 2014, keď obžalovaný M. zabezpečoval chýbajúce doklady k prebiehajúcej daňovej kontrole od W. X., už neboli v žiadnom obchodnom vzťahu. Aj odsúdený A. T. vo svojich výpovediach popísal, ako získal konateľov spoločností Y.-Y., s.r.o. a H. U., s.r.o. W. X. a D. X., ktorí za finančnú odmenu podpisovali faktúry a zabezpečili výber finančných prostriedkov z účtu obchodných spoločností, ktoré odovzdávali rovno jemu a následne on financie odovzdal J. Y. Odsúdený A. T. uviedol aj to, že odsúdený Y. vyplácal aj odsúdeného W. X. Keby v skutočnosti odsúdeného W. X. riadil obžalovaný Ing. M., tak príjmové pokladničné doklady podpísané W. X. by neboli zaistené pri domovej prehliadke u Mgr. X. T., rod. X., ale u obžalovaného Ing. S. M. Nemožno opomenúť, že obžalovaný Ing. M. sa v roku 2014 zapájal do prebiehajúcich daňových kontrol v súvislosti so spoločnosťou Y.-Y., s.r.o. a páchanie skutku je ohraničené dobou spáchania posledného čiastkového útoku pokračujúceho trestného činu, v danom prípade dňom 27.1.2014, kedy došlo k podaniu daňového priznania na DPH za obdobie 4. štvrťrok 2013. Prvé predvolanie W.G. X. na Daňový úrad R. je datované dňom 17.2.2014, z čoho vyplýva, že aktivity obžalovaného Ing. M. súvisiace s touto daňovou kontrolou nastali až po dobe, ktorá je v obžalobe určená ako doba páchania trestného činu. Z výpovede W. R., obžalovaného Ing. M. a zo zvukových záznamov telefonických hovorov jednoznačne vyplýva, že pohnútkou obžalovaného Ing. M. bol jeho priamy ekonomický záujem, nakoľko D., s.r.o. mu odmietol zaplatiť za dodaný tovar až do doby, kým spoločnosť D., s.r.o. nebude vrátené DPH, pričom mu dlžila sumu minimálne 100.000,- Eur za dodávku tovaru v období november a december roku 2013. Z týchto zvukových záznamov telefonických hovorov vyplýva aj to, že W. R. žiadal od obžalovaného Ing. M. aj vrátenie peňazí v sume nevyplatené DPH. Vo viacerých telefonických rozhovoroch tlačil na obžalovaného M., aby mu vrátil peniaze. Obžalovaný Ing. M. využil všetky dostupné spôsoby na získanie chýbajúcich prepravných dokladov pre potreby daňovej kontroly. Na podklade dodatočne zabezpečených dokladov obžalovaným Ing. L. M., M. W. dodatočne vypracovala pre Y.-Y., s.r.o. účtovníctvo na celý rok 2013, ktoré už obsahujú nadobudnutie tovaru zo zahraničia z iného členského štátu EÚ. Z toho vyplýva, že dodatočne zabezpečené doklady obžalovaným Ing. S. M. nemohli slúžiť na pokrytie spáchania trestného činu, ale práve naopak. Ak majú byť okolnosti subjektívnej stránky konania obžalovaného Ing. M. dokazované z činnosti svedkýň G. X. a Mgr. X. T., rod. X. pre spoločnosť L., s.r.o., ktorej bol v inkriminovanom čase konateľom obžalovaný Ing. M., tak potom zostáva otáznosť, z akého dôvodu i tieto osoby nie sú obžalobou zaradené do organizovanej skupiny, keďže dlhodobo pracovali súbežne pre spoločnosť J. W., s.r.o., L., s.r.o. a pre zahraničného odberateľa Q. S. A. Práve tieto svedkyne mali bezprostrednú vedomosť o obchodoch uvedených spoločností. Väčšina obchodných partnerov spoločnosti V. potvrdila, že za konateľa spoločnosti E. Á.N. Q. komunikovala Mgr. X. X., ktorá dávala inštrukcie, pripravovala zmluvy, posielala objednávky a chodila s konateľom na obchodné stretnutia. Počas domovej prehliadky zo dňa 25.5.2015 boli zaistené nevyplnené príjmové pokladničné doklady podpísané W. X. u Mgr. X. X. Podľa názoru vyjadrovateľa sa jedná o kľúčový listinný dôkaz, no napriek tomu doteraz nebolo zistené, komu patrili, z akého dôvodu sa nachádzali u Mgr. X. X. a kto v skutočnosti riadil spoločnosť Q. S. A. G. X. vo svojich výpovediach z prípravného konania uviedla, že jej pracovná náplň v spoločnosti L., s.r.o. počas konateľstva obžalovaného Ing. M. bola výlučne príjem a výdaj tovaru, občas vystavenie faktúr, avšak len na začiatku jej pracovného pomeru. Teda ak jej vôbec zostalo dispozičné právo k účtu spoločnosti L., s.r.o. počas zamestnaneckého pomeru, tak prevody v mene spoločnosti L., s.r.o. nezrealizovala. Obžalovaný Ing. M. vypovedal tak, že dispozičné právo k účtu menovanej spoločnosti mal výlučne on a platby v mene spoločnosti uhrádzal on osobne. Nie je pravdivé ani to, že obžalovaný Ing. M. podnikateľské aktivity obmedzil výlučne na okruh spoločností, v mene ktorých vystupovali alebo ktoré ovládali ostatné spoluobvinené osoby, teda žiadnu reálnu podnikateľskú činnosť de facto nevykonával. W. R., R. Š., Ing. J. X., H. W., G. W. nie sú obvinenými osobami, ako ani ich obchodné spoločnosti neboli zaradené do tzv. „fakturačného reťazca“. Nemožno súhlasiť s tvrdením prokurátora v tom, že J. Y. vystupoval skôr za spoločnosti na začiatku reťazca, ktoré fiktívne deklarovali nadobudnutie tovaru v tuzemsku a H. J. vystupoval v mene spoločností na konci reťazca pri

zabezpečení koncových odberateľov daných komodít. Odsúdený J. Y. dňa 24.9.2015 na otázku vyšetrovateľa sa priznal k tomu, že za J. W., za všetky T. spoločnosti, za Y.-Y., Y. P. mal prístupové práva k internetbankingu a vykonával aj prevody na účtoch. Z obsahu výsluchu svedka Z.Q. W. Y., konateľa spoločnosti O. A. kft. zo dňa 1.2.2016 jednoznačne vyplýva, že všetky slovenské obchodné spoločnosti zastupoval J. Y., s ktorým bol menovaný svedok v kontakte. J. Y. zastupoval a riadil Y.-Y., T.-J. O. s.r.o., B., v mene ktorých aj jednal. S T. neobchodoval, pri obchodných rokovaniach udržiaval kontakt a dohadoval podmienky s J. Y. X. T., rod. X. a G. X. vnímal ako zamestnankyne J. Y. Svedkyňa G. X. počas výsluchu dňa 8.10.2015 uviedla, že J. Y. disponoval aj pečiatkami iných spoločností (ako napr. Y.-Y.), ona sa ho na to nespýtala, podpísala mu splnomocnenie, ktoré jej predložil, aby mohla prebrať tovar od týchto firiem. „Všetko riešil Y.“ Aj E. Á.N. Q., konateľa spoločnosti Q. S. A. videla u J. Y. X. T., rod. X. vo viacerých výpovediach počas prípravného konania tiež potvrdila, že pokyny jej dával J. Y. Tvrdenie odsúdeného J. Y. o tom, že J. a Y. mu uložili, aby zabezpečoval odberateľov na území SR a určili, komu majú odberatelia tento tovar ďalej predat' je v rozpore s jeho priznaním, že sám dával T. pokyny, aby z účtov v bankách vybral peniaze, ktoré mu T. po ponechaní svojho podielu nechal. Odsúdený A. T. v roku 2012 odovzdal všetky pečiatky vlastných spoločností odsúdenému Y. a schválil mu podpisový vzor na svojom podnikateľskom účte. Z vyššie uvedených dôkazov jednoznačne vyplýva, že skutočným organizátorom pokračovacieho zločinu skrátenia dane a poistného bol už odsúdený J. Y. a nie H. J., ako je uvádzané v obžalobe. Skutočnosť uvádzaná odsúdeným J. Y., že cena tovaru, ktorý sa doviezol do SR sa znížila 0,5% a zvyšných 15% sa delilo v reťazci a aký podiel zo zisku chcú, Z. Y. a H. J. popierali a nebolo toto tvrdenie odsúdeného Y. ďalším dôkazom preukázané. Ďalej svedok Z. W. Y. vyvrátil tvrdenie odsúdeného Y. o tom, že s J. určoval podiely na zisku z realizovaných obchodov, uviedol, že J.Q. na týchto obchodoch neparticipoval. Dokonca ani odsúdený Y.N. sa nevedel vyjadriť k tomu, kde konkrétne sa takéto stretnutie udialo o dohadovaní zisku a určovaní odberateľov a to napriek tomu, že na tomto stretnutí sa sám zúčastnil. W. X. podľa vykonaného dokazovania riadil okrem odsúdeného A.X. T. aj neobvinený J. W., N. T. a odsúdený J. Y. W. X. hotovostné výbery ani raz nezrealizoval na pokyn obžalovaného Ing. S.. M. ako ani finančnú odmenu od neho nedostal. Doteraz nebolo zistené, kto podával účtovníctvo za spoločnosť Y.-Y., s.r.o. V dodatočnom daňovom priznaní vypracovanou M. W. pre spoločnosť Y.-Y., s.r.o. za rok 2013 je uvádzané nadobudnutie tovaru zo zahraničia, teda nemohlo slúžiť na pokrytie spáchania trestného činu. Z výpovedí vyššie uvedených svedkov, ako aj odsúdených vyplýva, že inkriminovanú trestnú činnosť zosnoval, riadil, organizoval a profitoval z nej odsúdený J. Y., ktorý dával pokyny a zadával úlohy odsúdenému T. a R.. Odsúdený Y. bol ten, kto prostredníctvom T. riadil aj W.. X. a zadával úlohy ďalším neobvineným osobám, ako G. X. či Mgr. X. T., rod. X..

Obžalovaný H. J. sa k odvolaniu prokurátorky vyjadril s tým, že prvostupňový súd už aj v ústnom odôvodnení rozsudku po jeho vyhlásení dňa 25.03.2022 uviedol, že výpovede a tvrdenia spoluobžalovaného J. Y., ktorý ako jediný obžalovaného usvedčoval, zostali proti obžalovanému osamotené, žiadnymi inými relevantnými dôkazmi nepodporené, naviac výpovede a tvrdenia spoluobžalovaného J. Y. sú v mnohých častiach nelogické a nesúrodé, pričom po vyhodnotení všetkých dôkazov je možné prisvedčiť argumentácii obžalovaného o tom, že spoluobžalovaný Y., ako najpravdepodobnejší organizátor trestnej činnosti kladenej obžalovaným za vinu, preto označil za organizátora obžalovaného, aby on neprišiel o trestnoprávne výhody, ktoré sú organizátorovi upierané. Obžalovaný oproti prokurátorky poukazuje aj na to, že ani jeho, ani majetkové pomery jemu blízkych osôb vôbec nenasvedčujú tomu, žeby obžalovaný mal akýkoľvek príjem z trestnej činnosti. Ak obžalovaný by skutočne bol organizátorom - ako to tvrdí spoluobžalovaný J. Y. a prokurátorka - potom najväčší podiel z nemalého príjmu z trestnej činnosti by logicky mal mať organizátor, čo by sa muselo nejako prejaviť aj navonok. Obžalovaný ani jemu blízke osoby nielenže žiadny relevantný majetok nemajú, ale naviac proti obžalovanému ako živnostníkovi už asi od roku 2005 bolo vedených niekoľko exekúcií, čo dospelo k tomu, že obžalovaný v roku 2014 bol nútený podať na Okresný súd Trnava pod č. k. 36K/22/2014 návrh na začatie konkurzného konania - oddĺženia proti sebe. Dňa 30.04.2015 konkurzný súd rozhodol o schválení konečného rozvrhu výťažku pre nezabezpečených veriteľov obžalovaného, ako úpadcu. Dňa 05.01.2018 konkurzný súd rozhodnutím pod 23NcKR/14/2015-17 obžalovaného oddĺžil. V súvislosti s oddĺžením obžalovaný poznamenáva, že v danom období oddĺženie prebiehalo za omnoho prísnejších zákonných podmienok než je tomu teraz, kedy sa podrobne

preskúmavali majetkové pomery obžalovaného a zistilo sa, že obžalovaný skutočne žiadny relevantný majetok nemá a nemá ho ani teraz. Uvedená skutočnosť robí veľmi nepravdepodobným, ba až vylučuje, že organizátorom predmetnej trestnej činnosti je obžalovaný. Obžalovaný ďalej poznamenal, že prepravné mu bolo v hotovosti aj v rokoch 2012-2013 vyplácané práve preto, lebo mal početné exekúcie a bankové účty mal od exekútorov zablokované. Svedkyňa X. taktiež potvrdila, že obžalovanému odovzdávala hotovosť za prepravy, obžalovaný chodil naraz aj pre peniaze za viac prepráv, čomu nasvedčuje aj tvrdenie svedkov, že mu odovzdávali hoci aj 1.000 €. Obžalovaný sa nezúčastňoval na žiadnej trestnej činnosti a ani na obchodoch, ktoré s predmetnou trestnou činnosťou súviseli. Túto skutočnosť potvrdili hlavne svedkyne X., svedkyňa Mgr. X. X., ale aj svedok Z. W. Y., ale aj iní svedkovia ako aj všetci spoluobžalovaní okrem spoluobžalovaného J. Y.. O obžalovanom všetci zhodne tvrdili, že špeditérom ponúkal a organizoval prepravy, pričom o tom, že či si od obžalovaného prepravu objednáva alebo nie, rozhodovala výlučne nič iné len obžalovaným ponúkaná cena prepravy alebo o tom rozhodoval J. Y.. Tiež J. Y. bol tým, ktorý okrem obžalovaného a Ing. S. M. všetkým dotknutým svedkom a spoluobžalovaným dával pokyny a rozhodoval o výbere peňazí z banky a jemu boli tieto peniaze aj odovzdávané. Spoluobžalovaný J. Y. bol tiež tým, ktorý mal u seba prístupy do internetového bankovníctva všetkých dotknutých firiem, v ktorých však nevystupoval ani ako spoločník či konateľ, ale ani ako splnomocnená osoba a napriek tomu z bankových účtov týchto firiem on sám robil cez internet banking rôzne prevody. Obžalovaný naopak preukázateľne nikomu žiadne príkazy nedával, žiadne nezákonné obchody nerealizoval ani nesprostredkoval, participoval na čisto obchodnej báze iba na prepravách bez toho, aby obžalovaný mal akýkoľvek poznatok o nezákonnosti ktoréhokoľvek obchodu či prepravovaného tovaru. O pôsobení obžalovaného v F. R. podali náležité vysvetlenie svedkovia W. a W. Y., z ktorého pôsobenia taktiež žiadne protiprávne konanie nevyplyva. Čo sa ITP dôkazov týka, z nich jednoznačne vyplýva, že obžalovaný ako špeditér najprv sa snažil pomôcť spoluobžalovanému Ing. M. v zabezpečovaní niektorých prepravných dokumentov, hlavne CMR (medzinárodný prepravný list), navyše dal Ing. M. určité odporúčania kde by ten mohol jemu chýbajúce doklady dodatočne zabezpečiť. Keď sa obžalovaný pri dodatočnom zabezpečení prepravných a obdobných dokladov stretol s neprimeranými ťažkosťami, potom so zabezpečením týchto dokladov prestal. O uvedenej skutočnosti svedčí prepis hovoru č. XXXX medzi Ing. M. a Mgr. X. X. zo dňa 05.02.2015 od 11:53 hod na čl. 6748: „Takže no a teraz neviem, vieš akože s kým to, s kým to vlastne ani riešiť ako áno? Ako či, či toto s „J.“?“ (pozn.: za J. prezývali bez jeho vedomia obžalovaného); Ing. M. odpovedá: „On to nebude riešiť, on, on to má v piči.“ Záverom vyjadrovateľ poznamenal, že vzhľadom na všetky vykonané dôkazy je správnu úvaha a rozhodnutie prvostupňového súdu o nevine a oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Ak by aj vyšli najavo prípadné menšie pochybnosti, potom na základe hodnotenia vykonaných dôkazov je určite namieste v prospech obžalovaného uplatnenie zásady in dubio pro reo.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie o podanom odvolaní 16. augusta 2022 a napadol na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý v tom čase rozhodoval v zložení JUDr. Juraj Kliment (predseda senátu), JUDr. Peter Hatala (predseda senátu) a JUDr. Peter Štíft (predseda senátu). Predseda senátu JUDr. Juraj Kliment sám oznámil svoju zaujatosť písomným podaním z 13. júla 2023 pre príbuzenský pomer k prokurátorovi, ktorý v predmetnej trestnej veci podal obžalobu. O oznámenej zaujatosti JUDr. Juraja Klimenta bolo rozhodnuté uznesením najvyššieho súdu z 9. augusta 2023, sp. zn. 1 Ndt 10/2023 tak, že podľa § 32 ods. 1 Tr. por. sudca najvyššieho súdu JUDr. Juraj Kliment je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného H. J. a spol. vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 5 To 10/2022. S poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu teda senát 5T o odvolaní prokurátorky voči napadnutému uzneseniu špecializovaného trestného súdu rozhodoval v zložení predseda senátu JUDr. Peter Hatala a členovia senátu JUDr. Peter Štíft a JUDr. Martin Bargel, ktorý v zmysle čl. X ods. 5 v spojení s čl. XVI ods. 4 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v dotknutom znení nahradil vylúčeného JUDr. Juraja Klimenta (ide o vec s koncovým číslom 0).

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 21. septembra 2023, sa vykonalo v neprítomnosti splnomocnenca poškodeného JUDr. H. J., Finančné riaditeľstvo SR. Predseda senátu predniesol napadnutý rozsudok, uviedol, ktoré chyby sa rozsudku a jemu predchádzajúcemu konaniu

vytýkajú a oznámil tiež podstatný obsah doterajšieho konania. Následne prokurátorka k vyjadreniu obžalovaného Ing. M. k odvolaniu poukázala na hovor č. 1883 z č. l. 6696 a hovor č. 3661 medzi ním a svedkom R., ktoré vyvracajú jeho tvrdenia ohľadom ich vzťahu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečných návrhoch:

- prokurátorka zotrvala na podanom odvolaní a vzhľadom na skutočnosti v ňom uvedené navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok špecializovaného trestného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie,
- obhajca obžalovaného H. J. navrhol odvolanie prokurátorky vzhľadom na vykonané dokazovanie ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť,
- obhajkyňa obžalovaného Ing. S. M. uviedla, že sa pridrižiava svojho písomne podaného vyjadrenia z 13. júla 2022 a vzhľadom na dôkaznú situáciu, navrhla odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. zamietnuť,
- obžalovaný H. J. uviedol, že sa pridrižiava vyjadrenia svojho obhajcu,
- obžalovaný Ing. S. M. uviedol, že sa pripája k vyjadreniu svojej obhajkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1

Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. sa trestného činu skrátenia dane a poistného dopustí ten, kto vo veľkom rozsahu skráti daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie.

Objektom trestného činu podľa § 276 je záujem štátu na správnom vymeraní dane, pričom predmetom tohto trestného činu sú finančné prostriedky, o ktoré bola v dôsledku protiprávneho konania poškodená Slovenská republika.

Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., a to najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Tr. por.), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Tr. por.), náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Tr. por.), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.), ako aj zásady rovnosti strán (kontradiktórnosti) tak, ako je táto obsiahnutá v § 2 ods. 14 Tr. por.. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení svojho rozsudku dostatočne presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil, na základe čoho oslobodil obžalovaných spod obžaloby.

Najvyšší súd konštatuje, že špecializovaný trestný súd vyhodnotil vykonané dôkazy v súhrne logickým a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému hodnoteniu z hľadiska pravidiel § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno nič vytknúť. Hodnotenie dôkazov špecializovaného trestného súdu neodporuje základným princípom logického myslenia. Skutočnosť, že prokurátorka sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi špecializovaného trestného súdu, nemôže sama o sebe viesť najvyšší súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených prvostupňovým súdom.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/2008, II. ÚS

197/2007, II. ÚS 78/2005, V. ÚS 252/2004).

Prokurátorka považovala oslobodzujúce výroky rozsudku špecializovaného trestného súdu za nesprávne z toho dôvodu, že samosudkyňa vykonané dôkazy mylne posúdila a vyhodnotila jednostranne v prospech obžalovaných.

K odvolacím námietkam najvyšší súd uvádza:

Vo vzťahu k obžalovanému H. J., ktorému sa v skutkoch 1. - 19. obžaloby kladie za vinu skrátenie dane daňovými subjektami T.-J. O. s.r.o., B. O. s.r.o., R. Y. s.r.o., Y.-Y. s.r.o., H. U. s.r.o. je potrebné predovšetkým uviesť, že obžalovaný nebol spoločníkom ani konateľom uvedených firiem. Za organizátora predmetnej trestnej činnosti ho označil iba obžalovaný J. Y., jedná sa pritom o jediný priamy dôkaz, ktorý je vyvrátený jednak výpoveďou obžalovaného A. T., podľa ktorého jednotlivé objednávky a celý reťazec riadil Y., ktorý rozhodoval o pohybe tovaru medzi firmami, odovzdával mu papiere pre spoločnosti F. a L., s.r.o., a jednak tiež tým, že u obžalovaného J. pri domovej prehliadke v rodinnom dome č. XXXX/XX v H. neboli nájdené žiadne relevantné listiny (podľa obžaloby sa malo jednať o certifikáty ohľadom kvality cukru od zahraničných odberateľov a potvrdenie daňového úradu pre spoločnosť Y.-Y. s.r.o.). K námietke prokurátorky týkajúcej sa prepisov ITP ohľadom angažovania sa obžalovaného J. nad rámec špeditárskej činnosti v súvislosti so zabezpečovaním určitých daňových a prepravných dokladov, možno uviesť, že ako špeditér mal kontakt na dopravcov aj na dodávateľov, navyše v telefonickom rozhovore č. XXXX prejavil snahu, aby Ing. M. získal doklady serióznou cestou.

Výkonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný J. podával daňové priznania za spoločnosti uvedené v obžalobe, alebo že by niekomu niečo prikazoval, prípadne požadoval, aby osoby, ktoré daňové priznania podávali, v nich uvádzali nepravdivé údaje. Pokiaľ odvolateľka namietala, že to bol práve obžalovaný J., kto vymyslel daný mechanizmus, koordinoval ostatných obžalovaných a iné osoby, uvedené skutočnosti neboli ani podľa názoru odvolacieho súdu preukázané. Navyše ani majetkové pomery obžalovaného J. nepodporujú skutočnosť, že by mal príjmy z trestnej činnosti. Čo sa týka výpovede svedka E. O. ohľadom obchodnej činnosti obžalovaného J.N., ktorá spočívala v tom, že mu sprostredkoval spoločnosť F. s.r.o. a prepravil tovar do skladov v E., tak táto spoločnosť nie je uvedená v žiadnom skutku obžaloby ako daňový subjekt, s ktorým by sa spájal trestný čin skrátenia dane. Zo svedeckých výpovedí ako aj z ostatných dôkazov vyplýva, že predmetnú trestnú činnosť zosnoval, riadil, organizoval a profitoval z nej obžalovaný J. Y., ktorý dával pokyny priamo obžalovaným T. a R., prostredníctvom T. riadil aj obžalovaného X. a zadával úlohy aj ďalším osobám (G. X., J. X., svedkyňa X.).

Vo vzťahu k obžalovanému Ing. S. M. prokurátorka namietala, že spoločnosť L., s.r.o. bola typickým nárazníkom v predmetnom obchodnom reťazci. K tomu odvolací súd uvádza, že v uvedenej firme sa nejednalo o fiktívne obchody s neexistujúcim tovarom, ale o reálny obchod s komoditami - cukrom a slnečnicovým olejom, a teda námietka odvolateľky, že obžalovaný Ing. M. oslovoval ďalších podnikateľov na odber cukru je z hľadiska toho, že išlo o obchodnú činnosť podnikateľa irelevantná. Taktiež počas trestného konania nebol produkovaný dôkaz o tom, že obžalovaný Ing. M. bol uzrozumený o reťazení inkriminovaných obchodov už len na základe jeho predchádzajúcej pracovnej činnosti pre spoločnosť J. W. s.r.o. Rovnako v predmetnej trestnej veci nebolo preukázané, že by obžalovaní Y., T. a Ing. M. spolu komunikovali o konkrétnom spôsobe realizácie predmetných obchodov. Ďalej z výpovede obžalovaného T. vyplýva, že sa s obžalovaným Ing. M. spoznali v roku 2012, kedy mu ho Y. predstavil ako odberateľa za spoločnosť L. s.r.o., pričom následný kontakt mali až v roku 2013, kedy mu mal predstaviť obžalovaného X., čo je v priamom rozpore s tvrdením X., ktorý uviedol, že s Ing. M. sa stretol v prvej polovici roka 2013 v Nových Zámkoch a na toto stretnutie bol doprevádzaný svedkom W.. Pokiaľ ide o prepisy ITP ohľadom koordinovania konania obžalovaných Ing. M., X. a T. pred správcom dane, je potrebné uviesť, že obžalovaný Ing. M. sa do prebiehajúcich daňových kontrol v spoločnosti Y.-Y. s.r.o. aktívne zapájal až po dobu, ktorá je v obžalobe určená ako doba páchania trestného činu, nie je pritom vylúčené, že tým mohol sledovať iba priamy ekonomický záujem, keďže spoločnosť D. mu odmietla zaplatiť za dodaný tovar až do doby, kým jej nebude vrátené

DPH, pričom išlo o dlžnú sumu cca 100 000,- eur za dodávku tovaru v období 11-12/2013. Uvedené aktivity obžalovaného Ing. M. teda nesmerovali k zakrytiu trestnej činnosti skrátenia dane. Pokiaľ prokurátorka aj na verejnom zasadnutí poukázala na prepis telefonických hovorov medzi obžalovaným Ing. M. a svedkom R., je potrebné uviesť, že prvostupňový súd na ne prihliadal a rozviedol na strane 53 v odôvodnení svojho rozhodnutia, odvolací súd len dodáva, že tieto závery prvostupňového súdu sú správne.

Odvolací súd poukazuje na to, že zásada zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o tie pravdepodobné. Je nevyhnutné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné spravodlivo rozhodnúť. Ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, je potrebné s použitím zásady *in dubio pro reo* rozhodnúť v prospech obžalovaného a neuznať ho vinným.

Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec a to v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak by nebola splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku.

Spravodlivé meritórne rozhodnutie súdu, ktoré má komplexné dokazovanie orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. umožniť, je v prípade dôkaznej núdze rozhodnutie podľa zásady dôkazného bremena, teda pri pochybnostiach v prospech obžalovaného, čo znamená v neprospech obžaloby. Spravodlivé je, aby každý, kto spácha trestný čin, bol za jeho spáchanie odsúdený a primerane potrestaný, ale len vtedy, resp. v tom rozsahu, v ktorom mu je vina dokázaná v konaní pred súdom (tzv. „objektívnu“ pravdu totiž v mnohých prípadoch nemožno, práve z objektívnych dôvodov zistiť). V tomto konaní rozhoduje súd ako nestranný orgán a zodpovednosť za dokázanie skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, nesie prokurátor (ako žalujúca strana).

Najvyšší súd len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Pokiaľ súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. tzn., že ich hodnotil podľa vnútorného uváženia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne a vykonal logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť iba preto, že sám na základe svojho presvedčenia by mohol hodnotiť tie isté dôkazy iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totižto nemožno napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedených ustanovení.

Keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo potrebné meniť, alebo rušiť, nakoľko toto je zákonné a správne a prvostupňový súd nepochybil, odvolací súd poukazuje v plnom rozsahu na dôvody napadnutého rozsudku. Dôvody napadnutého rozsudku sú zrejmé až vyčerpávajúce, logické a zákonné a najvyšší súd sa s nimi plne stotožňuje.

Zhrnúc všetky vyššie uvedené fakty najvyšší súd dospel k rovnakému záveru, ako špecializovaný trestný súd a to aj s prihliadnutím na zásadu *in dubio pro reo* a uvedený záver nezmenili ani argumenty prokurátorky v podanom odvolaní. Preto najvyšší súd toto odvolanie ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.